

Kerkdienst Janskerk 13 november 2016

Thema: Trek niemand voor, Doopviering

Lezing: Jacobus 2: 1-13 en

Verhaal over Martinus uit de Legenda Aurea van Jacobus de Voragine

Voorganger: Jasja Nottelman

Inleiding

Jakobus spoort zijn toehoorders aan om niet op het uiterlijk van mensen af te gaan, maar je naaste lief te hebben als jezelf. Dat geldt op de eerste plaats met betrekking tot de arme naaste.

St.Maarten toont in zijn navolging van Christus groot mededogen met zondaars en met de armen.

Hoe zou je dit kunnen vertalen naar onze tijd?

Overweging

Je zou willen dat we Jacobus' woord in deze wereld werkelijk voor waar zouden houden en er naar zouden handelen...

'Houd evenveel van de mensen om je heen als van jezelf. Als je dat doet, dan leef je goed.'

'Behandel de een niet beter dan de ander.'

'Wie zijn er door God uitgekozen? Juist de mensen die in deze wereld arm genoemd worden.'

De brief van Jacobus is een geschrift, niet speciaal gericht tot een bepaalde groep of gemeente. Het is een brief aan alle Christenen om hen een hart onder de riem te steken. Om hen te bemoedigen als ze eronder lijden dat ze gekozen hebben om christen te worden en christenen aan te sporen als ze het soms moeilijk vinden om hun christelijke levenswandel vol te houden.

Bemoediging en aansporing dus.

Dat lees je ook terug in het stuk dat wij gelezen hebben. Het is een reminder aan waar het Jezus om te doen is, op welke manier hij de Wet voorleeft. Om weer even goed te weten waar de springende punten liggen van de goede boodschap.

Houd evenveel van mensen om je heen als van jezelf, maak geen onderscheid tussen mensen op basis van hoe ze er uit zien, hoe arm of hoe rijk ze zijn.

Kom niet in de verleiding om de rijke op een voetstuk te plaatsen, maar wees je er ten allen tijde van bewust dat het juist de armen zijn naar wie Gods voorkeur uitgaat.

In het verhaal van de heilige Martinus zien we hoe concreet Martinus dit maakt.

Martinus geeft zijn aartsdiaken opdracht om de naakte arme te kleden die hem volgde toen hij op weg was naar de kerk.

Die aartsdiaken is niet de vlotste, dus hij doet dat niet meteen. Martinus bedenkt zich niet, trekt zijn eigen tuniek uit en geeft die aan de arme.

Het gevolg is dat Martinus bijkans in zijn blootje de mis moet gaan opdragen.

De aartsdiaken ziet zich genoodzaakt heel snel iets op de markt te gaan kopen, dat wordt een soort niemendalletje (een 'pene nulla' (bijna niets)), zodat Martinus met een tuniekje tot op de knieën en tot aan de ellebogen de mis opdraagt.

Een bewijs van het gelijk van Martinus, dat het goed was wat hij gedaan had, bleek uit de manier waarop engelen zijn blote ledematen bedekken met kettingen van goud en edelstenen.

In onze gesprekken ter voorbereiding van deze viering spraken we erover hoe je je kinderen wilt opvoeden, wilt laten zien wat belangrijk is in het leven.

Uiteindelijk is het enige dat je kunt doen, dit voor te leven.

In hoe je praat over andere mensen, hoe je je naaste behandelt. Wat liefhebben inhoudt, wat dat betekent voor jezelf en voor je naaste.

Wie jouw naaste eigenlijk is en voor wie jij een naaste bent.

Al de eerste zin van dit tweede hoofdstuk van Jacobus spoort jezelf aan met een open blik, zonder oordeel, naar mensen te kijken. En dat is vaak helemaal niet zo gemakkelijk. Want bij iedereen liggen vooroordelen op de loer, net zo goed als voorkeuren.

Om werkelijk open en onbevooroordeeld de ander te benaderen, dat vraagt iets van jezelf. Martinus laat zien dat, als je de ander werkelijk ziet en met mededogen benadert, je de kans loopt om in je nakie te staan. Het maakt je kwetsbaar een ander werkelijk toe te laten.

Wat zijn verhaal ook laat zien is dat je kwetsbaarheid wordt gezien en gewaardeerd. En dat kwetsbaarheid tot een sierraad wordt...

We voeden met elkaar kinderen op als ouders, als geloofsgemeenschap, in een tijd waarin mensen elkaar met de meest vreselijke dingen om de oren slaan. Een tijd waarin het lijkt dat de rijke op een voetstuk wordt geplaatst en de arme maar moet zien hoe hij en zij overleeft. Dat is niet de weg van het Koninkrijk.

De Eeuwige vraagt een andere manier van leven, een leven volgens de Wet die vrijheid geeft, vrijheid voor iedereen.

Dat is een opdracht die wordt gegeven door de Eeuwige van wie Jacobus in het eerste hoofdstuk heeft gezegd:

‘Al het goede dat wij krijgen, elk volmaakt geschenk, komt van God. Dat zal altijd zo zijn, want God verandert niet. Het licht van de zon en van de maan verandert voortdurend.

Maar God, die het licht gemaakt heeft, blijft altijd dezelfde.

Het was Gods besluit dat wij de waarheid over hem zouden horen. Hij besloot om nieuwe mensen van ons te maken. Want God wil dat zijn nieuwe wereld met ons begint.’

Zo moge het zijn.